

שתיים באילן ואחת בידי אדם, או שתיים בידי אדם ואחת באילן - כשרה, ואין עולין לה ביום טוב. שלש בידי אדם ואחת באילן - כשרה, ועולין לה ביום טוב. זה הכלל: כל שינטל האילן ויכולה לעמוד בפני עצמה - כשרה, ועולין לה ביום טוב. מח	משנה (יא): לט העושה סוכתו כמין צריף, או שסמכה לכותל - רבי אליעזר פוסל, מפני שאין לה גג; וחכמים מכשירין. לט
משנה (יב): מ מחצלת קנים גדולה, עשאה לשכיבה - מקבלת טומאה ואין מסככין בה; לסיכוך - מסככין בה ואינה מקבלת טומאה; רבי אליעזר אומר: אחת קטנה ואחת גדולה, עשאה לשכיבה - מקבלת טומאה ואין מסככין בה; לסיכוך - מסככין בה ואינה מקבלת טומאה. מ	משנה (יג): נ העושה סוכתו בין האילנות, והאילנות דפנות לה - כשרה. נ
משנה (יד): נא שלוחי מצוה פטורין מן הסוכה. נא חולין ומשמשיהן פטורין מן הסוכה. נד אוכלין ושותין עראי חוץ לסוכה. נד	משנה (טו): נה מעשה והביאו לו לרבן יוחנן בן זכאי לטעום את התבשיל, ולרבן גמליאל שתי כותבות ודלי של מים, ואמרו: העלום לסוכה. וכשנתנו לו לרבי צדוק אוכל פחות מכביצה, נטלו במפה ואכלו חוץ לסוכה ולא בירך אחריו. נה
משנה (טז): נו רבי אליעזר אומר: ארבע עשרה סעודות חייב אדם לאכול בסוכה, אחת ביום ואחת בלילה; וחכמים אומרים: אין לדבר קצבה, חוץ מלילי יום טוב הראשון בלבד. נו ועוד אמר רבי אליעזר: מי שלא אכל בלילי יום טוב הראשון - ישלים בלילי יום טוב האחרון; וחכמים אומרים: אין לדבר תשלומין, ועל זה נאמר (קהלת א, טו): "בְּעֵת לֹא יוּכַל לְהִתְקַן וְזוֹסְרוֹן לֹא יוּכַל לְהַבְנִיחַ". נו	משנה (יז): מה הישן תחת המטה - לא יצא ידי חובתו. אמר רבי יהודה: נוהגין היינו, שהיינו ישנים תחת המטה בפני הזקנים, ולא אמרו לנו דבר. מג אמר רבי שמעון: מעשה בטבי, עבדו של רבן גמליאל, שהיה ישן תחת המטה, ואמר להן רבן גמליאל לזקנים: ראיתם טבי עבדי, שהוא תלמיד חכם ויודע שעבדים פטורין מן הסוכה; לפיכך ישן הוא תחת המטה. ולפי דרכינו למדנו: שהישן תחת המטה - לא יצא ידי חובתו. מד
משנה (יח): מה הסומך סוכתו בכרעי המטה - כשרה; רבי יהודה אומר: אם אינה יכולה לעמוד בפני עצמה - פסולה. מה	משנה (יט): מה סוכה המדובללת, ושצילתה מרובה מחמתה - כשרה. מה, מז המעובה כמין בית, אף על פי שאין הכוכבים נראין מתוכה - כשרה. מז
משנה (כ): מז העושה סוכתו בראש העגלה או בראש הספינה - כשרה, ועולין לה ביום טוב. מז בראש האילן או על גבי הגמל - כשרה, ואין עולין לה ביום טוב.	משנה (כא): מז העושה סוכתו בראש העגלה או בראש הספינה - כשרה, ועולין לה ביום טוב. מז בראש האילן או על גבי הגמל - כשרה, ואין עולין לה ביום טוב.
משנה (כב): נט מי שהיה ראשו ורובו בסוכה, ושולחנו בתוך הבית - בית שמאי פוסלין; ובית הלל מכשירין. אמרו להם בית הלל לבית שמאי: לא כך היה מעשה - שהלכו זקני בית שמאי וזקני בית הלל, לבקר את רבי יוחנן בן החורנית, ומצאוהו שהיה יושב ראשו ורובו בסוכה, ושולחנו בתוך הבית, ולא אמרו לו דבר!	